

Решение № 53

Номер 53

Година 27.03.2020

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 27.02

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Тоничка Кисьова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195430100262

по описа за

2019

година

Производството е по чл.422 от ГПК.

Образувано е по искова молба, вх. № 1431/31.07.2019 г., предявена от „България“ Е., с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Илинден, ул. „...“ № ., Ч. пълномощника му адв. Д. Ц. срещу К. И. Т., с ЕГН *, с адрес: гр.Р., ул.“.“ №.. за установяване съществуването на вземания в размер на 1308,90 лева- главница, 120,64 лева-законна лихва за забава върху сумата от 598,16 лева за периода от 04.08.2016г. до 17.12.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение-21.12.2018г. до окончателното изплащане на задължението, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК № 24/06.03.2019г. по ч.гр.д.№ 5/2019г. по описа на МРС, дължими по Договор за далекосъобщителни услуги и закупени продукти № М 4709972/17.09.2015г., по Договор за далекосъобщителни услуги и закупени продукти № М 5198638/16.06.2016г. и по Договор за далекосъобщителни услуги и закупени продукти М4642615/20.07.2015г.

В исковата молба се твърди, че между ищеца „...“ Е. и ответника К. И. Т. са сключени Договор № М4709972/17.09.2015г., Договор № М 5198638/ 16.06.2016г. и Договор № М4642615/20.07.2015г., които са с рамков характер и имат за предмет предоставянето на електронни съобщителни услуги и продукти, като отделните услуги и продукти по тях са предоставяни след подписването на допълнителни индивидуални договори и приложения към тях. Сочи се , че номерата на посочените договори представляват индивидуални клиентски номера и реферират към услугите, които ползва абонатът, като съгласно Общите условия на един клиентски номер може да се предоставят множество услуги и за тях се

издават месечните сметки/фактури. Твърди се още, че другият индивидуализиращ признак на абоната е ID номер /Account ID/, с който клиентът се въвежда в системата на оператора и под този ID номер се завеждат всички договори и приложения, като ID номерът на ответника К. И. Т. е (ID) 504387677.

Към рамков договор № 504387677 (М 4709972)/17.09.2015г. е подписано Приложение № 1/17.09.2015г., с което е избран тарифен план за номер * с месечна абонаментна такса в размер на 30 лева (25 лева без ДДС). По рамковия договор са начислени и такси съгласно действащия Ценораспис на оператора, които са отразени в представените фактури, като е начислена такса за уведомяване за просрочено задължение в размер на 1,49 лева (1,24 лева без ДДС). Към същия договор е подписано и приложение № 1 /21.06.2016г., с което е избран тарифен план за номер * с месечна абонаментна такса в размер на 9,90 лева (8,25 лева без ДДС) за срок от 24 месеца.

Към втория рамков Договор № 504387677 (М 5198638)/16.06.2016г. е подписано Приложение № 1, с което е избран тарифен план за телефонен номер * с месечна абонаментна такса 23,99 лева (19,99 лева без ДДС). Към посочения телефонен номер е подписано и Допълнение към Приложение № 1/16.06.2016г., с което е избран допълнителен пакет мобилен интернет-4000 МВ трафик на данни с месечна такса 4 лева (3,33 лева без ДДС). Към същия номер е сключен и Договор за продажба на изплащане от 16.06.2016г. за срок от 23 месеца на Апарат LG K8 4G Indigo MAT 2325 м. По този договор е начислена такса за уведомяване за просрочено задължение в размер на 1,49 лева (1,24 лева без ДДС).

Към третия рамков Договор № 504387677 (М 4642615)/20.07.2015г. е подписано Приложение № 1/16.07.2016г., с което е избран тарифен план за телефонен номер * с месечна абонаментна такса 20 лева (16,67 лева без ДДС), като е уговорена отстъпка от 20% до изтичане на договора, сключен за 24 месеца.

Твърди се още, че за неуредените в индивидуалните договори въпроси се прилагат Общите условия, които са задължителни за абонатите. Съгласно т.26.4 от ОУ ищецът издава ежемесечни фактури за предоставените услуги и продукти, но ответникът не е изпълнил задължението си да ги заплати в общ размер на 592,16 лева по трите договора както следва:

По Договор № М 4709972/17.09.2015г. за периода от 17.09.2016г. до 16.12.2016г. са издадени следните фактури на обща стойност 221,56 лева: Фактура № 336365391/19.07.2016г. с падеж на 03.08.2016г. за 61,60 лева; фактура № 338169675/17.08.2016г. с падеж 01.09.2016г. за 40,68 лева; фактура № 339776439/19.09.2016г. с падеж 04.10.2016г. за 7,73 лева; ; фактура № 341601382/18.10.2016г. с падеж 02.11.2016г. за 67,80 лева; фактура № 343449902/17.11.2016г. с падеж 02.12.2016г. за 33,90 лева и фактура № 344862014/16.12.2016г. с падеж 31.12.2016г. за 9,85 лева.

По Договор № М 5198638/16.06.2016г. за периода от 19.10.2016 г. до 20.04.2017г. са издадени следните фактури на обща стойност 262,32 лева: Фактура № 341698076/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 53,89 лева; фактура № */19.10.2016г. с падеж 03.11.2016г. за 6,50 лева; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 27,40 лева; ; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 6,50 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 15,71 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 6,50 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 15,71 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 6,50 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 15,59 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 6,50 лева; фактура №

349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 4,02 лева; фактура № 349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 6,50 лева и фактура № 351578113/20.04.2017г. с падеж 05.05.2017г. за 91,00 лева.

По Договор № М 4642615/20.07.2015г. за периода от 19.10.2016 г. до 20.03.2017г. са издадени следните фактури на обща стойност 108,28 лева: Фактура № 341716454/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 38,26 лева; фактура № 343362708/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 17,86 лева; фактура № 344925183/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 16,01 лева; ; фактура № 346599348/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 16,01 лева; фактура № 348208350/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 16,01 лева и фактура № 349952243/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 4,13 лева.

В исковата молба се твърди още, че посочените задължения по издадените фактури са станали изискуеми съгласно т.26.5 от ОУ в 15-дневен срок от издаването им. Задълженията по фактурите не са били оспорени от ответника в шестмесечния срок по т.26.6 от ОУ. Относно договорите за продажба на изплащане същите се прекратяват при неплащане на най-малко 2 последователни месечни вноски, какъвто е случаят по фактура № 351578113/20.04.2017г. по Договор за изплащане от 16.06.2016г. и следва да бъдат заплатени от купувача в рамките на посочения във фактурата срок по чл.12.3 от договора. Договорът се счита прекратен от датата на фактурата, като прекратяването не засяга задължението на купувача за плащане. Поради неизпълнението на ответника на задължението му за плащане по посочените по-горе договори същите са прекратени на основание т.40ж във вр. с т.54.1 от ОУ, като на основание чл.92 от ЗЗД, както и чл.5.3.1 от Приложение № 1/21.06.2016г., чл.5.3.1 от Приложение № 1/16.06.2016г. и чл.4.3.1 от Приложение № 1/17.09.2015г.е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорите в общ размер на 716,74 лева, разпределена както следва: 140,25 лева /17 оставащи месечни вноски по 8,25 лева/ за мобилни услуги за тел.номер * по Приложение № 1/21.06.2016г.по сметка № 567836577:23.12.2016г.; 200 лева/8 оставащи месечни вноски по 25 лева/ за мобилни услуги за тел.номер * по Приложение № 1/17.09.2015г.по сметка № 567836569/23.12.2016г.; 279,86 лева/14 оставащи месечни вноски по 19,99 лева/ за мобилни услуги за тел.номер * по Приложение № 1/16.06.2016г. по сметка № 568036539/24.03.2017г.; 46,62 лева/14 оставащи месечни вноски по 3,33 лева/ за за мобилни услуги за тел.номер * по Приложение № 1/16.06.2016г. по сметка № 568036539/24.03.2017г. и 50,01 лева/3 оставащи месечни вноски по 16,67 лева/ за мобилни услуги за тел.номер * по Приложение № 1/16.06.2016г. по сметка № 568036459/24.03.2017г. Твърди се още, че с оглед изложеното ответникът дължи общо: главница в размер на 592,16 лева и неустойка в размер на 716,74 лева, както и лихва за забава на основание чл.86 от ЗЗД от датата на падежа по всяка от фактурите до подаване на заявлението на 21.12.2018г. в общ размер на 120,64 лева и законна лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението-21.12.2018г. В петитума на исковата молба ищецът претендира главница 1308,90 лева, 120,64 лева законна лихва за забава върху сумата от 592,16 лева за периода от 04.08.2016г. до 17.12.2018г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението-21.12.2018г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението, т.е. неустойката от 716,74 лева е заявена като главница /592,16 +716,74=1308,90/. В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника К. И. Т. Ч. пълномощника му адв. Мая О., в който оспорва иска по основание и размер. Оспорва, че ищецът е сключил договори с ответника и че му е предоставял мобилни услуги, които да подлежат на заплащане. Твърди, че дори услугите да са

предоставени за процесните телефонни номера, то ищецът не доказва, че те са вярно отчетени от доставчика съгласно чл.57 и сл. От Закона за измерванията. Твърди също, че оспорва и вярното фактуриране по период и цена на отчетените тарифни данни. Сочи, че издадените от ищеца фактури са частни документи, които установяват изгодни за него обстоятелства, поради което не се ползват с доказателствена сила. Сочи още, че по делото не са представени доказателства ответникът да се е съгласил и да е подписал ОУ на които ищецът се позовава, с оглед защитата по чл.147а от ЗЗП. Твърди се, че предвидената в договорите неустойка по чл.92 от ЗЗД, чиито размер се определя от сбора на оставащите месечни абонаментни вноски при предсрочно прекратяване на договора е нищожна поради противоречие с добрите нрави-чл.26,ал.1,предл.3 от ЗЗД, тъй като излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функция. При предсрочно прекратяване на договора доставчикът ще получи имуществена облага, каквато би получил, ако договорът не е прекратен, само че без да предоставя мобилни услуги. Неустоечната клауза е предвидена само в полза на доставчика без потребителя да има някакви права при предсрочно прекратяване на договора, както и самият потребител да може да прекрати предсрочно договора без това да влече след себе си заплащане на неустойка. Това води до значително неравновесие между правата и задълженията на страните по договора и създава условия за неоснователно обогатяване на мобилния оператор и нарушаване на принципа за справедливост. Неустоечните клаузи поставят в неравноправно и подчинено положение потребителя и доколкото не са уговорени индивидуално са нищожни по смисъла на чл.146,ал.1 от ЗЗП. Сочи се още, че доколкото договорите се подчиняват на ОУ, то за тях са валидни и общите правила за прекратяване по чл.87,ал.1 от ЗЗД. Тъй като договорите са сключени в писмена форма за тяхното прекратяване също се изисква писмена форма, а в случая ищецът не е предявявал писмено предизвестие за предсрочно прекратяване на договорите, с което да е дал достатъчен срок за плащане на задължението. Поради липсата на надлежно прекратяване претенцията за неустойка е неоснователна. Моли а бъдат отхвърлени исковете като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание ищецът „. Б. Е. р.С., Ч. пълномощника си адв. Д. Ц. в представено писмено становище поддържа иска си.

Ответникът К. И. Т. Ч. пълномощника си А. О. оспорва иска и поддържа отговора на исквата молба.

Маданският районен съд, като взе предвид изложеното в исквата молба, възраженията в отговора, становищата на страните в съдебно заседание и след преценка на събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

От представения Договор № М 4709972/17.09.2015г. и Приложение № 1/17.09.2015г. и Приложение № 1/21.06.2016г. се установява, че ищецът, като „оператор“ и ответникът К. И. Т., като „абонат“ са постигнали съгласие операторът да предоставя електронни съобщителни услуги Ч. своята обществена мобилна наземна мрежа за телефонен номер * по приложение № 1/17.09.2015г., съгласно избрания от абоната тарифен план Мтел безкрай с месечна такса 30 лева с ДДС и за телефонен номер * по Приложение № 1/21.06.2016г., съгласно избрания тарифен план Мтел мобилен интернет Сърф S 4G за срок от 2 години. В т.5.2 от Приложение № 1 е уговорено, че за неуредените в договора и приложенията случаи се прилагат Общите условия на мобилния оператор, а съгласно т.5.5 с подписването на договор абонатът декларира, че е запознат с

приложимите Общи условия и с действащия ценоразпис. Съгласно посоченото в т. 4.2.2 от Приложение 1 преди изтичане срока на ползване абонатът няма право да спира временно достъпа до мрежата или да прекратява договора по отношение на посочените в приложението услуги, освен след заплащане на дължимата неустойка или в случаите на неизпълнение от страна на оператора, посочени в общите условия. Ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от приложенията, договора или общите условия, в това число, ако по негово искане или вина договорът по отношение на услугите в това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да прекрати договора по отношение на тези или всички услуги и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпки), дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок за ползване, съгласно т.4.3.1.

От представения Договор № М5198638/16.06.2016г. и Приложение № 1/16.06.2016г. се установява, че ищецът, като „оператор” и ответникът К. И. Т., като „абонат” са постигнали съгласие операторът да предоставя електронни съобщителни услуги Ч. своята обществена мобилна наземна мрежа за телефонен номер *, съгласно избора от абоната допълнителен пакет Екстра с месечна абонаментна такса от 4 лева с ДДС за срок от 24 месеца.. В т.5.2 е уговорено, че за неуредените в договора случаи се прилагат Общите условия на мобилния оператор, а съгласно т.5.5 с подписването на договор абонатът декларира, че е запознат с приложимите Общи условия и с действащия ценоразпис. Уговорено е още в т.5.2.2, че преди изтичане срока на ползване абонатът няма право да спира временно достъпа до мрежата или да прекратява договора по отношение на посочените в приложението услуги, освен след заплащане на дължимата неустойка или в случаите на неизпълнение от страна на оператора, посочени в общите условия. Според т.5.3.1 ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от приложенията, договора или общите условия, в това число, ако по негово искане или вина договорът по отношение на услугите в това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да прекрати договора по отношение на тези или всички услуги и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпки), дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок за ползване.

Към телефонен номер * между страните по делото е сключен и Договор за продажба на изплащане на Апарат LG K8 4G Indigo MAT 25 23 м на стойност 155,99 лева, Апаратът е предаден на ответника с приемо-предавателен протокол на 16.06.2016г. В Приложение № 2 към договора се съдържа погасителен план с първоначална вноска от 6,50 лева и 23 месечни погасителни вноски. Съгласно чл. 6.2 от договора месечните вноски, дължими по договора се отразяват в месечните таксуващи фактури, издавани от продавача. В т.12.3 от договора е уговорено, че при неплащане най-малко на две последователни месечни вноски от страна на купувача, всички дължими до края на срока на договора вноски стават изискуеми от датата на издаване на фактурите за тези суми и следва да бъдат заплатени от купувача в рамките на посочения във фактурите срок.

От представения Договор № М 4642615/20.07.2015г. и Приложение № 1/16.07.2016г. се установява, че ищецът, като „оператор” и ответникът К. И. Т., като „абонат” са постигнали съгласие операторът да предоставя електронни съобщителни услуги Ч. своята обществена мобилна наземна мрежа за телефонен номер *, съгласно избора от абоната тарифен план Мтел трансфер М с

абонаментна такса 20 лева с ДДС за срок от 24 месеца. В т.3.2 от приложението е уговорена 20% отстъпка от месечната такса. В т.5.2.2 е уговорено, че преди изтичане срока на ползване абонатът няма право да спира временно достъпа до мрежата или да прекратява договора по отношение на посочените в приложението услуги, освен след заплащане на дължимата неустойка или в случаите на неизпълнение от страна на оператора, посочени в общите условия. Според т.5.3.1 ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от приложенията, договора или общите условия, в това число, ако по негово искане или вина договорът по отношение на услугите в това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да прекрати договора по отношение на тези или всички услуги и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпки), дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок за ползване.

В Допълнение към приложение № 1 ответникът е декларирал, че е запознат езапознат и е съгласен с приложимите Общи условия, че Операторът му е предоставил приложимите Общи условия за ползване на услугата по приложение № 1, както и предварителната информация по чл.4,ал.1 от ЗЗП или по чл.47,ал.1 от ЗЗП.

По делото са представени 6 броя данъчни фактури, издадени от ищеца на ответника за периода от 19.07.2016г. до 16.12.2016г. за телефонен **номер * по Договор № М 4709972/17.09.2015г.** за периода от 17.09.2016 г. до 16.12.2016г. а именно: Фактура № 336365391/19.07.2016г. с падеж на 03.08.2016г. за 61,60 лева; фактура № 338169675/ 17.08.2016г. с падеж 01.09.2016г. за 40,68 лева; фактура № 339776439/19.09.2016г. с падеж 04.10.2016г. за 7,73 лева; ; фактура № 341601382/18.10.2016г. с падеж 02.11.2016г. за 67,80 лева; фактура № 343449902/17.11.2016г. с падеж 02.12.2016г. за 33,90 лева и фактура № 344862014/16.12.2016г. с падеж 31.12.2016г. за 33,90 лева.

Представени са и 7 броя данъчни фактури, издадени от ищеца на ответника за периода от 19.10.2016г. до 20.04.2017г. за телефонен **номер * по Договор № М5198638/16.06.2016г.** , а именно: Фактура № 341698076/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 53,89 лева; фактура № */19.10.2016г. с падеж 03.11.2016г. за 6,50 лева; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 27,40 лева; ; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 6,50 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 15,71 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 6,50 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 15,71 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 6,50 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 15,59 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 6,50 лева; фактура № 349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 15,59 лева; фактура № 349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 6,50 лева и фактура № 351578113/20.04.2017г. с падеж 05.05.2017г. за 91,00 лева.

Представени са и 6 броя данъчни фактури, издадени от ищеца на ответника за периода от 19.10.2015г. до 20.03.2017г. за телефонен **номер * по Договор № М4642615/ 20.07.2015г.**, а именно: Фактура № 341716454/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 38,26 лева; фактура № 343362708/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 17,86 лева; фактура № 344925183/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 16,01 лева; ; фактура № 346599348/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 16,01 лева; фактура № 348208350/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 16,01 лева и фактура № 349952243/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 16,01 лева.

По делото са представени и сметка № */23.12.2016 г. за сума в размер на 200 лева, сметка № */23.12.2016г. за сума размер на 140,25 лева, сметка № */9/24.03.2017г. за сума размер на 50,01 лева и сметка № */9/24.03.2017 г. за сума в размер на 326,48 лева, издадени от ищеца, от които се установява, че на ответника са начислени неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за далекосъобщителни услуги на обща стойност 716,74 лева.

От представените Общи условия на „М...“ Е. за взаимоотношенията с абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи е предвидено, че месечната абонаментна цена следва да се предплаща от абонатите на съответната мрежа ежемесечно по ценоразпис на М. съобразно избрания пакет услуги - чл. 22.2. Съответно в чл. 26, т. 4, 5 и 6 от общите условия се предвижда заплащането на услугите да се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. При сключване на договора М. уведомява всеки абонат за таксуващия период, за който ще му бъде издавана фактура. Промяната на този период може да бъде извършвана едностранно от М. след предварително уведомление до абоната. Неполучаването на фактурата не освобождава абонатите от задължението им за плащане на дължимите суми. М. предоставя на абоната не по-малко от 15-дневен срок след издаване на фактурата за плащането на посочената в нея сума. Месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пред М. в 6 (шест) месечен срок след датата на издаване на фактурата. Оспорването не освобождава абоната от задължението за плащане на дължимите суми. В случай, че сумата по фактурата не е заплатена в срок, М. има право да преустанови достъпа на абоната до мрежата/мрежите или да прекрати договора за услуги - чл. 27.2. Според т.40ж М. има право да спира предоставянето на услугата или да прекрати сключения договор в случай, че абоната нарушава своите задължения свързани с ползването или заплащането на услугата, като предоставянето ѝ се възобновява след отстраняване на нарушението. Съгласно чл. 54.1 от общите условия М. има право едностранно да прекрати договора за услуги при неизплащане на дължимите суми след изтичане срока за плащане, както и при наличие на просрочени задължения или нарушения по друг договор, сключен с М..

От заключението на вещото лице по приетата по делото **Съдебно-счетоводна експертиза** след проверка и анализ на предоставената справка-извлечение от счетоводната система на ищеца „. Б. Е. за синтетична сметка 411 „Клиенти“ с аналитичност К. И. Т. се установява, че между последния с предишно наименование „М.“ Е. и К. И. Т. са сключени договори № М 4709972/19.09.2015г., № М 5198638/16.06.2016г. и Договор № 4642615/20.07.2015г. с предмет предоставяне на електронни съобщения, услуги и продукти, въз основа на подписани допълнителни договори и приложения към тях. Номерата на посочените по-горе договори представляват и индивидуалните клиентски номера, по които се издават месечните фактури/сметки за задълженията на клиента. Съгласно представеното извлечение от синтетична сметка 411 „Клиенти“ с аналитичност К. И. Т. има издадени и осчетоводени по надлежен ред следните фактури: 1/ по **Договор № М 4709972/19.09.2015г. за периода от 19.07.2016г. до 16.12.2016г.** - Фактура № 336365391/19.07.2016г. с падеж на 03.08.2016г. за 61,60 лева; фактура № 338169675/ 17.08.2016г. с падеж 01.09.2016г. за 40,68 лева; фактура № 339776439/19.09.2016г. с падеж 04.10.2016г. за 7,73 лева; ; фактура № 341601382/18.10.2016г. с падеж 02.11.2016г. за 67,80 лева; фактура № 343449902/17.11.2016г. с падеж 02.12.2016г. за 33,90 лева и фактура № 344862014/16.12.2016г. с падеж 31.12.2016г. за 33,90 лева **на обща стойност 245,61**

лева; 2/ по Договор № M5198638/16.06.2016г. за периода от 19.10.2016г. до 20.03.2017г. - Фактура № 341698076/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 53,89 лева; фактура № */19.10.2016г. с падеж 03.11.2016г. за 6,50 лева; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 27,40 лева; ; фактура № 343340441/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 6,50 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 15,71 лева; фактура № 344957587/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 6,50 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 15,71 лева; фактура № 346576509/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 6,50 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 15,59 лева; фактура № 348188538/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 6,50 лева; фактура № 349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 15,59 лева; фактура № 349976255/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 6,50 лева и фактура № 351578113/20.04.2017г. с падеж 05.05.2017г. за 91,00 лева на **обща стойност 273,89 лева** и 3/ по Договор № M4642615/ 20.07.2015г. за периода от 19.10.2016г. до 20.03.2017г. -Фактура № 341716454/19.10.2016г. с падеж на 03.11.2016г. за 38,26 лева; фактура № 343362708/18.11.2016г. с падеж 03.12.2016г. за 17,86 лева; фактура № 344925183/19.12.2016г. с падеж 03.01.2017г. за 16,01 лева; ; фактура № 346599348/19.01.2017г. с падеж 03.02.2017г. за 16,01 лева; фактура № 348208350/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г. за 16,01 лева и фактура № 349952243/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г. за 16.01 лева на **обща стойност 120,16 лева**.

Посочените фактури са осчетоводени, но неразплатени и участват в крайното салдо на сметка 411 „Клиенти“. От представените първични счетоводни документи и регистри се установява, че процесните фактури са отразени в счетоводството на дружеството при спазване принципа на текущото начисляване- в хронологичен ред. Всички стопански операции, свързани с отчитането на предоставената услуга са намерили отражения по съответните счетоводни сметки при спазване на изискванията на чл.3,ал.3 от ЗСч.За неизпълнение на задължението от К. И. Т. в определените срокове, съгласно сключените договори са начислени неустойки, размерът на които се определя на база всички стандартни месечни абонаментни такси до изтичане на определения срок на ползваната услуга.За начислените неустойки има издадени **сметки** № № */23.12.2016 г. за сума в размер на 200 лева, сметка № */23.12.2016г. за сума размер на 140,25 лева, сметка № */9/24.03.2017г. за сума размер на 50,01 лева и сметка № */9/24.03.2017 г. за сума в размер на 326,48 лева или на обща стойност от 716,74 лева. Посочените сметки в счетоводната система на ищцивото дружество стоят в статус „отворена“, т.е. неплатена.

Общото задължение на ответника е в размер 1482.00 лева, от които: главница в размер на 639,66 лева, неустойка в размер на 716,74 лева и лихва за забава в размер на 125,60 лева. Заключение на вещото лице не е оспорена от страните и съдът го възприема като компетентно и обективно изготвено.

От приложеното към настоящето ч.гр. дело № 5/2019г.по описа на МРС, се установява, че ищецът на 21.12.2018г.е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение до Районен съд-С..., по което е образувано ч.гр.д. № 1393/2018г. Същото е прекратено с Определение № 8/03.01.2019г. и изпратено по подсъдност на Районен съд Мадан, където е образувано под № 5/2019г. По това дело е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК № 24/06.03.2019г. за претендираните в заявлението суми. Заповедта е връчена на ответника на 23.05.2019г. В срока по чл.414,ал.2 от ГПК длъжникът е подал на 06.06.2019г. по

пощата възражение по чл.414,ал.1 от ГПК входирано с вх.№ 1068/10.06.2019г.

С Разпореждане № 456/14.06.2019г. на заявителя е указано, че може да предяви иск за установяване на вземането си, като доплати дължимата държавна такса. Съобщението е получено на 26.06.2019г. На 25.07.2019г. по пощата в указания му срок заявителят е подал искова молба, с вх.№ 1431/31.07.2019г., по която е образувано настоящето дело, поради което предявеният иск е допустим.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 и чл.86,ал.1 ЗЗД за признаване за установени задължения на ответника за месечни абонаментни такси и потребени далекосъобщителни услуги по договори за далекосъобщителни услуги с индивидуален клиентски номер № М 4709972/17.09.2015г., № М 5198638/16.06.2016г. и № М 4642615/20.07.2015г. и ID номер на ответника К. И. Т. 504387677.

За основателността на заявените претенции ищецът следва да докаже съществуването на възникнало между страните правоотношение, елемент от съдържанието на което е задължение за заплащане на определена парична сума, настъпил падеж на това задължение и релевирано неизпълнение от страна на задълженото лице.Ищецът на основание чл. 154, ал.1 ГПК носи доказателствената тежест да установи положителните факти, представляващи елементи от правопораждащия претенцията му за реално изпълнение на конкретното облигационно задължение, фактически състав. Неизпълнението на валидно възникнало задължение е по същността си отрицателен факт, за доказването на който е достатъчно твърдението на претендиращия реално изпълнение. Задълженото лице носи доказателствената тежест да установи факта на изпълнение на договорното си задължение, като при липсата на ангажирани доказателства в този смисъл, съдът следва да приеме твърдяното неизпълнение за доказано.

За установяване на възникнало валидно правоотношение между страните ищецът представя описаните по-горе Договори за предоставяне на електронни съобщителни услуги и продукти № 504387677 (М 4709972)/17.09.2015г. с Приложение № 1/17.09.2015г за телефонен номер * и Приложение № 1 /21.06.2016г. към него, Договор № 504387677 (М 5198638)/ 16.06.2016г. с Приложение № 1, и Допълнение към Приложение № 1/16.06.2016г и Договор за продажба на изплащане от 16.06.2016г. за телефонен номер * и Договор № 504387677 (М 4642615)/20.07.2015г.,с Приложение № 1/16.07.2016г. към него за телефонен номер *, от които се установява юридическия факт, породил облигационни правоотношения между страните, които са срочни и валидни за посочените в тях срокове. Следователно за претендирния от ищеца период, отразен във фактурите, страните са били обвързани от облигационно правоотношение за всеки от телефонните номера.

Неоснователни в тази връзка са възраженията на ответника, че не е сключвал с ищцовото дружество посоените договори. Всички представени по делото договори и приложения са подписани от ищеца. В сроска за отговор същият не е оспорил автентичността на подписите си, поради което съдът счита това възражение за неоснователно.

За да е елемент от договорното отношение задължението на ответника да заплати стойността на потребени далекосъобщителни услуги, ищецът следва да установи реалното им предоставяне за процесния период. Представените данъчни фактури, издадени от съставляват частен удостоверяващ документ, в който е отразена

счетоводна информация. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството, даващ легална дефиниция на първичен счетоводен документ, какъвто е данъчна фактура, същата е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Данъчната фактура е частен свидетелстващ документ, който удостоверява данъчно събитие и начислен данък, която следва да се цени съобразно чл.182 ГПК. Съдът счита за неоснователно възражението на ответника в тази връзка, че дори да се приеме за основателно твърдението на ищеца, че е доставил на ответника договорените мобилни услуги за процесните телефонни номера, то не е установено че вярно са отчетени от измервателните средства на доставчика, поради което оспорва верността на отчетени данни и тяхното фактуриране. Съгласно т.26.5. от приложимите Общи условия за взаимоотношенията между „....“ Е. /сега с наименование „. Б. Е./ и абонатите и потребителите на обществените мобилни надземни мрежи на „М.“ Е. по стандарти GSM, UMTS и LTE на абонатите се дава 15-дневен срок след издаване на фактурата за плащане, а съгласно т.26.6 от същите Общи условия месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пре Оператора в шестмесечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в законодателството. В случая ответникът нито твърди, нито доказва да е направил оспорване на размера на фактурираните суми в посочения срок пред ищеца или по общия ред, с оглед на което неоснователно е възражението му, че предоставените услуги не са вярно отчетени и съответно остойностени и фактурирани. От заключението на вещото лице по приетата ССЧЕ се установява след анализ на представените първични счетоводни документи и регистри, че процесните фактури са отразени в счетоводството на дружеството при спазване принципа на текущото начисляване-в хронологичен ред, както и че всички стопански операции, свързани с отчитането на предоставената услуга са намерили отражения по съответните счетоводни сметки при спазване на изискванията на чл.3,ал.3 от ЗСч.Следователно счетоводно отразените стопански операции са извършени и съответно е възникнало задължението за заплащане на стойността им.

По отношение на изпълнението на задължението, ответникът е изпаднала в забава, съгласно чл. 26,т.5 от Общите условия, след изтичане на 15-дневния срок за плащане, след датата на издаването на съответната фактура, откъдето следва, че вземанията, предмет на исковите претенции са с настъпила изискуемост.

Неоснователно е възражението в отговора, че ответникът не е обвързан от Общите условия, тъй като не ги е подписал. В т.5.2 от Приложение 1/16.06.2016г. е уговорено, че за неуредените в договора случаи се прилагат Общите условия на мобилния оператор,а съгласно т.5.5 с подписването на договора абонатът декларира, че е запознат с приложимите Общи условия и с действащия ценоразпис. Същите уговорки се съдържат и в другите приложения, а с Допълнение към приложение № 1 ответникът е декларирал, че е запознат и е съгласен с приложимите Общи условия, както и че Операторът му е предоставил приложимите Общи условия за ползване на услугата по приложение № 1.

Наличието на всички конститутивни елементи от фактическия състав, обуславящ основателността на претенцията на ищеца, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД - наличие на валидно правоотношение, елемент от което е задължение за заплащане на стойността на месечни абонаментни такси и потребени от ответника Ч. далекосъобщителната мрежа на ищеца услуги и неизпълнение на последното, са налице, което обуславя извод за доказаност на исковите по основание.

Относно размерът им, същият е установим Ч. извършване на проста аритметична операция, въз основа на отразеното в неоспорените фактури, издадени за съответните договори, за които ищецът не е претендирал. От заключението на вещото лице и от представените по делото фактури се установява, че задължението на ищеца по фактура № 344862014/16.12.2016г. с падеж 31.12.2016г., издадена по Договор № М4709972/17.09.2015г. за телефонен номер * е 33,90 лева, а в исковата молба и съответно в заявлението по тази фактура е претендирана сума от 9,85 лева или с 24,05 лева по-малко. По фактура № 349976255/20.02.2017г. с падеж 07.03.2017г., издадена по Договор № М 5198638/16.06.2016г. за телефонен номер * е 22,09 лева, а в исковата молба и съответно в заявлението по тази фактура е претендирана сума от 10,52 лева или 11,57 лева по-малко и по фактура № 349952243/20.03.2017г. с падеж 04.04.2017г., издадена по Договор № М 4642615/20.07.2015г. за телефонен номер * е 16,01 лева, а в исковата молба и съответно в заявлението по тази фактура е претендирана сума от 4,13 лева или 11,88 лева по-малко или общо претенцията е по-малко с 47,50 лева от установеното задължение по посочените три фактури. От заключението на вещото лице се установява, че задължението на ищеца за главница в общ размер по трите договора е 639,66 лева, от които като се приспадне сумата от 47,50 лева, за която ищецът не е предявил претенция се установява, че претендираната сума за главница в размер на 592,16 лева е основателна и доказана.

За разликата над 592,16 лева до 1308,90 лева или за сумата от 716,74 лева искът за главница е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли.

Неоснователно тази сума в размер на 716,74 лева в петитума на исковата молба се претендира като главница, след като от фактическите твърдения в същата се сочи че е общия размер на неустойка, начислена по трите договора за неизпълнение от страна на ответника.

Дори да се приеме, че тази сума се претендира като неустойка и на това основание претенцията също е неоснователна. Като неустойка сумата от 716,74 лева е начислена по приложените по делото сметки № № */23.12.2016 г. за сума в размер на 200 лева, сметка № */23.12.2016г. за сума размер на 140,25 лева, сметка № */24.03.2017г. за сума размер на 50,01 лева и сметка № */24.03.2017 г. за сума в размер на 326,48 лева. Посочените сметки в счетоводната система на ищцивото дружество стоят в статус „отворена“, т.е. неплатена ,видно от заключението на вещото лице.

Неустойката е акцесорно съглашение, с предмет задължението на неизправна страна по правна сделка да престира определена (глобално или в процент) или определяема парична сума, като обезщетение за вредите от неизпълнението на породено главно задължение, без да е необходимо същите да бъдат доказвани.

Основателността на предявените, при условията на обективно кумулативно съединяване установителни искове за установяване задължението на ответника да заплати неустойки за предсрочно прекратяване на договорите се обуславя от следните предпоставки: валидно възникнало правоотношение между страните, елемент от допълнителното съдържание на което е задължението на ответника да заплати определена парична сума (валидна уговорка за неустойка) при предсрочно прекратяване на договора, както и размера на това задължение.

В т. 5.3.1 от Приложение № 1/21.06.2016г., т.5.3.1 от Приложение № 1/16.06.2016г. и т.4.3.1 от Приложение № 1/17.09.2015г. е уговорено, че ако абонатът наруши задълженията си, произтичащи от това приложение, договора или общите условия, в това число, ако по негово искане или вина договорът по

отношение на услугите в това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да прекрати договора по отношение на тези или всички услуги и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпки), дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок за ползване.

Съгласно Тълкувателно решение №7/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в хипотезата на двустранен договор, който е за продължително или периодично изпълнение, подлежащ на разваляне за в бъдеще, уговорената между страните неустойка за забава се дължи - в случай на неточно, вкл. забавено изпълнение, обусловило развалянето, но само за онази част от сделката, чието действие се запазва (до развалянето). Съответно кредиторът ще може да търси и неустойката за обезщетяване на вреди поради настъпилото за в бъдеще разваляне (неустойка за развалянето), но за другата част от сделката, ако такава неустойка реално е била уговорена. В рамките на настоящия спор се претендира именно компенсаторната неустойка - за частта от договора, която се прекратява. В съдебната практика - Решение № 228 от 21.01.2013 г. по т. д. № 995/2011 г., Т. К., II Т. О. на ВКС е прието, че неустойката освен обезпечителна и обезщетителна функция, има и санкционна функция, тъй като е предназначена да санкционира неизправния длъжник в случай на виновно неизпълнение на договора. За да възникне правото на неустойка обаче, уговорката за дължимостта ѝ не трябва да противоречи на императивните правни норми на закона и на добрите нрави, разглеждани като неписани морални норми, израз на принципите за справедливост и добросъвестност в гражданските и търговските правоотношения. Противоречието със закона и/или с добрите нрави прави уговорката за неустойка нищожна по силата на чл. 26, ал. 1, пр.1 и пр.3 ЗЗД и пречка за възникването на вземането и на задължението за неустойка. Предпоставките и случаите, при които уговорената в договор неустойка е нищожна поради накърняване на добрите нрави, са изяснени в т. 4 от Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС, според което, преценката дали една неустойка е нищожна от гледна точка на добрите нрави се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора, като клаузата за неустойка е нищожна поради накърняване на добрите нрави (чл. 26, ал. 1 ЗЗД) във всички случаи, когато е уговорена извън присъщите на неустойката обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Добрите нрави по смисъла на чл. 26, ал. 1 ЗЗД са неписани морални норми с правно значение, нарушаването на които има същата правна последица като противоречието със закона - нищожност на договора. Съдът е длъжен да следи служебно за спазването на добрите нрави, като при разрешаване на спор за съществуване на вземане за неустойка дължи самостоятелна преценка за действителността на неустоечната клауза, независимо дали страните са се позовали на нищожността ѝ. В настоящия случай съдът счита, че уговорената между страните неустойка противоречи на добрите нрави, тъй като уговореният размер, формиран от месечните такси до изтичането на срока на договора нарушава принципа на справедливост и добросъвестност в гражданските отношения, тъй като съвпада напълно с обема на главното задължение, което обезпечава. Процесната уговорка за заплащане на неустойка в размер на сумата на всички стандартни месечни абонаментни такси без отстъпки, оставащи до изтичането на срока на договора, преценена към възникването на задължението, обуславя извод за противоречие с добрите нрави и нищожност на клаузата, тъй като съвпада с обезпеченото главно задължение. Следва да се посочи, че размера на вредата на мобилния оператор, съизмеряваща се с размера на

вноските (цената на услугата) до края на срока на действие на договора, създава само илюзорно право на прекратяване на договора от страна на ответника - потребител, т.е. същата е и неравнопоставена и на това основание пак нищожна. Прекратяване на договора от потребителя търговецът разполага с възможност да предостави услугата на друг потребител, от който да реализира пропуснатата печалба, като ползването на същата услуга от предишния не я обезценява по никакъв начин. Затова клаузата за компенсаторна неустойка по договорите не е породила валидно задължение в тежест на ответника. Нищожността на неустоечната клауза изключва възникването на претендираното въз основа на нея вземане за неустойка, поради което искът за присъждане на такава е неоснователен и следва да се отхвърли.

Основателна е предявената акцесорната претенция за лихви за забава върху сумата от 592,16 лева- главница, за периода от настъпването на падежа по всяка от фактурите до подаване на заявлението на 21.12.2018г. в размер на 120,64 за периода от 04.08.2016г. до 21.12.2018г. От заключението на вещото лице е видно, че размерът на законната лихва за забава за посочения период е 125,60 лева, но след като претенцията е в по-малък размер следва да се уважи претендирания размер.

Съгласно указанията, дадени в т.12 на ТР №4/2013 г. на ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, ал.1 ГПК, следва да се произнесе по дължимостта на разносните, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разносните, както в исковото, така и в заповедното производство.

Предвид частичното уважаване на установителните искове ще следва да бъде осъден ответника да заплати на ищеца на основание чл.81 във вр. с чл.78,ал.1 от ГПК разноски по делото за заповедното производство съразмерно с уважената част в размер на 14,54 лева за държавна такса, а в настоящето исково производство в размер на 115,02 лева за държавна такса и експертиза. В останалата част искането на ищеца за присъждане на разноски е неоснователно.

По изложените съображения Маданският районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА за установено по предявените от „. Б. Е., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район „И..”, ул. "...” №.., обективно, кумулативно съединени искове, с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, във вр. с чл.86,ал.1 ат ЗЗД, че К. И. Т., с ЕГН *, с адрес: гр.Р., ул.“.” №..., му дължи заплащане на сумата 592,16 лева (петстотин деветдесет и два лева и 16 ст. /- главница, представляваща стойността на ползвани и незаплатени далекосъобщителни услуги по фактури издадени за периода от 19.07.2016г. до 20.04.2017г. по Договори за далекосъобщителни услуги и закупени продукти № М 4709972/17.09.2015г., № М 5198638/16.06.2016г. и № М 4642615/20.07.2015г. за мобилни номера *, * и *, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.12.2018г. до изплащане на задължението и сумата 120,64 лева /сто и двадесет лева и 64 ст./ законна лихва за забава за периода от 04.08.2016г. до 21.12.2018г. върху главницата от 592,16 лева, за които е издадена Заповед за изпълнение № 24/06.03.2019г. по ч.гр.д.№ 5/2019г. по описа на Районен съд-Мадан.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „. Б. Е., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Илинден”, ул. "...” № . срещу К. И. Т., с ЕГН *, с адрес: гр.Р., ул.“.” №... обективно, кумулативно съединени искове, с правна квалификация чл. 422, ал. 1

ГПК във вр. чл. 92 ЗЗД за дължимост на сумата 716,74лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Договори за далекосъобщителни услуги и закупени продукти № М 4709972/17.09.2015г., № М 5198638/16.06.2016г. и № М 4642615/20.07.2015г. за мобилни номера *, * и * като НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.

ОСЪЖДА К. И. Т., с ЕГН *, с адрес: гр.Р., ул.“ ” № 36 да заплати на „. Б. Е., ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Илинден“, ул. "...” №.., на основание чл. 81 във вр. с чл.78, ал. 1 ГПК разноси по делото съразмерно с уважената част от иска в размер на 115,02 лева за държавна такса и експертиза и в размер на 14,54 лева за заповедното производство за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд-С..

СЪДИЯ: